

2012.gada 16.maijā

Latvijas Televīzijai

**Atbilde uz LTV 16.03.2012. vēstuli
„Piedāvājums raidījumu cikla veidošanai LTV I”**

Vispirms vēlos atvainoties, ka atbilde ir aizkavēta – tā kā šī sarunu atsākšanas iniciatīva no LTV puses notika vairāk nekā četrus mēnešus kopš iepriekšējā posma aizvadītā gada novembrī, kas, manuprāt, īpaši neliecināja par LTV vēlmēm un centieniem atsākt sadarbību, tad šajā laikā biju pievērsies citiem īstermiņa un ilgtermiņa projektiem, kas neļāva ātri atbildēt.

LTV 16.marta piedāvājums, kā jau minēju arī tikšanās reizē klātienē, manuprāt, lielā mērā atkārto to pašu pieeju, kas atspoguļojās LTV nostājā jau kopš 2011.gada marta, un par kuras nepieņemamību esmu detalizēti savu attieksmi izklāstījis iepriekšējā sarakstē, ko neatkārtošu.

Attiecībā par LTV 16.marta vēstulē minētā raidījuma veidošanas lietiskajiem parametriem jāatzīmē, ka tajā nav ietverts nekāds piedāvājums par raidījuma producēšanas procesu, cilvēkresursiem, tehnisko un citu nodrošinājumu, reklāmas un publicitātes nosacījumiem, interneta platformas izmantošanu, un tamlīdzīgi. Kas nerada pamatu domāt, ka šādā projektā būs novērstas visas tās problēmas, ar ko ilggadēji saskāros „Kas notiek Latvijā?” veidošanā.

Attiecībā par LTV 16.marta vēstulē minētā raidījuma redakcionālajiem aspektiem, arī rodas „dējā vu” sajūta par sagaidāmām problēmām, nemot vērā līdzšinējā LTV redakcionālā un žurnālistiskā darba trūkumus medija tematiskajā un žanriskajā struktūrā, saturiskajā pēctecībā, koordinētībā, specifikācijā, un tamlīdzīgos aspektos, par kuru novēršanu neliecinā ne šis piedāvājums, ne jebkura publiskā informācija un notiekošais ēterā.

Jāatzīmē arī, ka LTV 16.marta vēstulē minētā raidījuma veidošana no žurnālistikā viedokļa ir vēl ierobežotāks profesionālais piedāvājums nekā „Kas notiek Latvijā?” gadījumā – gan no hronometrāžas, gan no raidījuma dalībnieku, līdz ar to no tematikas viedokļa. Atkal tas piedāvā tikai sarunu formātu, kas pēc sava apjoma atbilst pusslodzes darbam. Tas liek secināt, ka LTV intereses par manu darbu, salīdzinot ar agrāko gadu piedāvājumiem, ir samazinājušās un sašaurinājušās. Gan līdzšinējās profesionālās pieredzes, gan augšminēto citu projektu kontekstā šāda situācija nemotīvē mani atgriezties LTV ēterā šāda piedāvājuma ietvaros.

Jākonstatē arī, ka manu uzticēšanos LTV nodomiem mazina arī šāgada sākumā ierosinātā tiesvedība par līdzšinējo līgumattiecību izpildi - tas notika pēc tam, kad no pirmstiesas vienošanās risinājuma, ko piedāvāja mani advokāti, aizvadītā gada beigās LTV atteicās.

Laikā, kad viena no Latvijas mediju un sabiedrības aktualitātēm atkal ir tēma par sabiedrisko mediju, kura izveides koncepcijā citastarp norādīts uz dažādiem trūkumiem esošo mediju, īpaši LTV darbībā, es būtu ieinteresēts strādāt tādā LTV, kas nevis uztur līdzšinējo pieeju un problēmas, bet ir sistēmiski vērsta uz būtiskām pārmaiņām un jaunām kvalitātēm. Diemžēl ne LTV 16.marta vēstule, ne jebkādi citi avoti pagaidām par to neliecinā.

Paldies par piedāvājumu,

Jānis Domburs